

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Herr Panthakaks Historie (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 52. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297611376.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

Kammer-Tjeneren fortalte sin Herre, Marquien af V*** det ved Afklædningen, og skjønt det var silde, og denne gamle Herre allerede vilde have gaaet til Sengs, kunde han dog ikke staae den Begjærlighed imod, at høre noget, der var saa umenniskeligt og latterligt, med alle sine Omstændigheder - Han lod derfor den fremmede meget høflig bede, at han vilde umage sig op til ham; og denne adlydede med Glæde - Dog undsaae han sig noget ved sin Dragt, der dog, om man skal troe Historien, havde fordum udgjort en Deel af Portnerens Søndags-Klæder, da han saae sig i et prægtigt Gemak hvor hundrede Lys syntes at spille i de venetianske Speyle, og ligesom om Kap hvert Øyeblik at vise ham den stærke Contrast, imellem en udplyndret Jydsk Student og en rig Excellence - Hans Frygtsomhed og tvungne Miner røbede denne Undseelse saameget at Marquien mærkede det - Men han havde heller ikke mærked det, førend han med al den ømme Varsomhed, al den betænksomme, den lidetlarmende, den umærkelige Høflighed, alle de menneskekjærlige Miner, som ere saa naturlige hos en Hofmand, og saa fortryllende hos alle Stands-Personer, vidste at opmuntre sin Gjæst - Langtfra, som en af vore tykke Borgere, der har meer end de kan fortæere, eller som en af vore suurseende Pedanter, eller som en af de Helgene, der sukker af Opblæselse, og beklager af Had, at nedslaae ham med en eneste fornærmende, eller uoverlagt Anmærkning, nedlod han sig paa saa fiin en Maade meer og meer til ham, at den gode Panthakak ikke vidste andet, end at det var ham, der steeg op til hans Excellence. Det er en bedrøved Leylighed, sagde Marquien, som jeg har at takke for den Fornøyelse, at see en artig Udlænder, en Dansk, som jeg hører, og en lærd Mand i min Eremitage - De er ja fød i Danmark? -